

ødelæggende invasion af norske studerende på bl.a. de danske medicinstudier?«

Skriftlig begrundelse

Overenskomsten mellem de fem nordiske lande om et fælles videregående uddannelsesmarked har været forhandlet længe. Samtidig har det været velkendt, at Norge – trods landets rigdom – har en aldeles utilstrækkelig uddannelseskapacitet på en række kostbare videregående uddannelser som f.eks. studierne til læge, tandlæge, psykolog, bedriftsøkonom, sygeplejerske, veterinæruddannelse, farmaceut og fysioterapeut. I forvejen studerer derfor rigtig mange nordmænd på disse studier i Danmark.

Med den nye nordiske overenskomst exploderer den norske søgning til de danske studier. Det kunne ministeren vel have forudset.

Frank Dahlgaard (KF):

Ministeren underskrev for mindre end 1 år siden på Danmarks vegne en nordisk overenskomst, som indebar, at der er et fælles uddannelsesmarked i de nordiske lande, for så vidt angår videregående uddannelser. Det har nu få måneder efter aftalens ikrafttrædelse resulteret i en massiv strøm af ansøgninger fra norske studerende, specielt medicinstuderende, tandlægestuderende, dyrlægestuderende og andre ansøgere til kostbare danske studier, og de pågældende optager pladserne for danske studerende. Hvordan har ministeren kunnet indgå en sådan aftale? Det kunne da ikke være fremmed for ministeren, at der ville komme et sådant pres.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Da den nordiske overenskomst om udveksling af studerende på de videregående uddannelser blev undertegnet sidste år, skrev jeg ikke alene under; jeg var også en varm fortalere for den tankegang, der ligger bag international udveksling af studerende, og lad mig benytte lejligheden til at slå fast, at det er jeg stadig.

Det er min opfattelse, at international udveksling af studerende både er berigende og sundt. Mere end 3.000 danske studerende benytter sig hvert år af muligheden for at komme til udlandet i forbindelse med deres videregående uddannelse. Tallet er stigende, og jeg anser det for naturligt, at mulighederne for udveksling af studerende skal være så optimale som muligt også i Norden. Derfor var jeg også

indstillet på, at overenskomsten kunne betyde, at der blev optaget flere norske studerende, end de hidtidige kvoteordninger tillod. Det har imidlertid aldrig været intentionen med undertegningen af den nordiske overenskomst, at den skulle resultere i en decideret skævvridning af de nationale studieoptag, men en sådan skævvridning har der jo desværre været optræk til.

Med udgangspunkt i søgemønstret for 1997 har jeg kunnet konstatere, at norske ansøgere i alt for høj grad er interesserede i at gennemføre et antal udvalgte uddannelser i Danmark, som spørgeren også understreger. Denne markante ubalance er ikke acceptabel, og jeg er derfor i kontakt med min norske kollega for at finde en løsning på disse problemer inden for rammerne af overenskomsten. Disse kontakter er endnu ikke tilendebragt, men det er mit håb, at det er muligt at finde en afbalanceret løsning. Nogen, som spørgeren kalder det, ødelæggende invasion af norske studerende bliver der under ingen omstændigheder tale om.

Frank Dahlgaard (KF):

Før ministeren underskrev denne aftale, som jo er udtryk for et godt nordisk samarbejde, som også mit parti og jeg selv klart går ind for, er der vel foregået nogle forhandlinger, nogle drøftelser og nogle sonderinger – det må man da gå ud fra – så man vidste, hvad man gjorde.

Nu er aftalen altså trådt i kraft, og så siger ministeren, at den har resulteret i en sådan skævvridning, altså så mange ekstra tilstrømmende norske studerende herved, at det er for meget. Det begrænser mulighederne for, at vi selv kan uddanne f.eks. læger; aspektet heraf er, at vi kommer i en situation med lægemangel, og ministeren prøver nu at råde bod på det. Men var det ikke mere hensigtsmæssigt, om man havde ladet være med at indgå den aftale uden at have nogle klausuler på forhånd?

Derfor er det, jeg undrende må stille dette spørgsmål: Har man bare indgået aftalen i almindelig nordisk glæde og naivitet, eller hvad er der egentlig foregået?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan oplyse – og jeg ved, at spørgeren også er bekendt med det – at ved tilslutningen til overenskomsten blev det også aftalt, at der kan indgås bilaterale aftaler. Det har helt klart været en forudsætning, at specielt forholdet mellem Norge og Danmark skulle tages op til særlig drøftel-